

[Niels Westerby.]

høje ting, og det er netop i lyset af, at der bliver et snævert samarbejde mellem socialdemokratiet og SF, grupperet, om jeg så må sige, omkring dette kontaktudvalg, at vi har villet give vor mening utvetydigt til kende ved det dagsordensforslag, vi har fremsat, hvor vi siger, at netop dette kontaktudvalg gør, at regeringen ikke har den frie stilling og dermed heller ikke den fornødne evne til at kunne lede lovgivningsarbejdet i tinget.

Det er klart, at det er bestemt ikke udtryk for tillid til regeringen, og når hr. Aksel siger, at hvis denne dagsorden blev vedtaget, måtte regeringen vel gå... (*Aksel Larsen: Nej!*). Det vil jeg mene vil være den naturlige konsekvens at drage af dette dagsordensforslag, hvis det blev vedtaget. Hvis et flertal i tinget har sagt til en regering, at den er ikke i stand til at lede lovgivningsarbejdet herinde, er det et udtryk for, at regeringen må gå. Det vil være naturligt at lade regeringen selv drage denne konsekvens, hvis forslaget blev vedtaget, men jeg vil samtidig føje til, at jeg forstår i og for sig ikke hr. Poul Møller, der siger, at han vil stemme for dette dagsordensforslag ved at stemme imod merværdiafgiften på fredag.

Sådan forstod jeg i hvert fald hr. Poul Møller, sådan blev det udtrykt. For vi er jo dog trods alt 179 medlemmer her i tinget, der hver har sin selvstændige tankegang, formoder jeg, og sin indstilling til tingene, og det kan jo meget vel tænkes, at der vil være et andet flertal ved en afstemning om dette dagsordensforslag — hvis man tænker sig, at der var helt frie forhold herinde — end ved en afstemning om merværdiafgiften. Det kunne godt være, der var folk, der misbilligede denne aftale om et kontaktudvalg, en slags overregering, hvor der er ministerindflydelse for folk, der ikke er i regeringen, uden at man kan gøre et parlamentarisk ansvar gældende over for dem — folk, som synes, at det er så skrapt, at det vil de vise deres misbilligende holdning over for ved at stemme for vort dagsordensforslag, selv om de måske ikke vil stemme imod merværdiafgiften på fredag.

Til sidst vil jeg gøre et par korte bemærkninger til finansministeren. Finansministeren prøvede lidt spagfærdigt, synes jeg, at

tilbagevise mine første bemærkninger om forslaget til udskrivningslov, og hvor lidt indkomstskatterne gik ned ved dette forslag og ved de grundskalaer, som regeringen har afsløret for året 1968 og fremetter.

Se, det er vitterlig således, at det forslag til udskrivningslov, der skal til afstemning på fredag, nøje svarer til den udskrivningslov, vi har. Der er bogstavelig talt kun den forskel, at grundbeløbet er sat op fra 7.000 kr. til 9.000 kr., og det er noget, man giver som en kompensation til de svagest stillede ved merværdiafgiftens indførelse. Ellers er udskrivningsloven aldeles uændret. Det vil sige, at alle de ikke-forsørgere, der har en skattepligtig indtægt på 18.000 kr., og alle de forsørgere, der har en skattepligtig indkomst på 22.000 kr. — og det er der virkelig mange der efterhånden har her i landet — vil komme til for hver 1.000 kr., de tjener yderligere, at betale 60 pct. i statsskat plus kommuneskat plus folkepensionsbidrag. Det vil igen sige, at de i 1967-68 vil komme til at betale henvend 80 pct. i de forskellige former for skatter eller med andre ord 800 kr. af 1.000 kr. Er det noget, der kalder på virkelyst og initiativ i befolkningen?

Og bedre bliver det ikke efter den grundskala, som finansministeren har røbet at regeringen går og sysler med. Her er det således, at har man en bruttoindkomst på 26.000 kr. — bruttoindkomst vil altså sige, at der er ikke trukket betalte skatter fra, sådan som vi plejer at gøre det, for til den tid er skattefradragsreglen ophævet — har man en bruttoindkomst på 26.000 kr., en indkomst, som de fleste her i landet har, skal der efter den grundskala, som regeringen har fremlagt, selv om udskrivningsprocenten kun er 90, betales næsten 50 pct. i samlede skatter. Det vil dreje sig om omkring 30 pct. i statsskatter, og dertil kommer kommuneskatter og folkepensionsbidrag, det vil næsten blive 50 pct. Er det rigtigt over for folk med indkomster på 26.000, at de, når de sætter deres indtægt op med 1.000 kr., skal betale næsten henvend de 500 kr. heraf i indkomstskat?

Og på samme måde forholder det sig, eller endnu værre bliver det, hvis vi går lidt længere op, til de folk, der har en bruttoindkomst på 34.000 kr., altså igen en indkomst, hvor de betalte skatter ikke